

kølnes. Thi hvad er det, det ærede Medlem ønsker ved nu at faa 6—8—10 Valgkredse flere? Ja, det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke lagde Spor af Skjul derpaa i Gaar: Det er, at Socialdemokraterne derved kunne faa saa mange nye Repræsentanter ind i Tinget her, at de muligvis kunne gennemføre en Forfatningsreform — eller at i alt Fald Tidspunktet for, at dette kan ske, rykker nærmere — som den, de have stillet Forslag om i den Beslutning, der vel nu kommer til Forhandling, efter at denne Sag er forhandlet til Ende. Det er det, de Herrer ønske. Det er vel muligt og vel nok sandsynligt, at Højre, hvis der bliver 10 nye Kredse, vil faa 2—3 Stykker af dem, og det ere vi naturligvis meget taknemmelige for. Men Socialdemokraterne ville altsaa faa de 7 Kredse, for de ere jo de mange i de mange nye Kredse, de ønske at faa oprettede. Og saa ere de Herrer færdige dermed. Men dermed have Vælgerne til Folketinget ikke faaet den lige, almindelige Valgret. Og naar det ærede Medlem, hvad han utvivlsomt vil, vil bidrage til at udskyde det Tidspunkt, da Retfærdigheden skal indtræde, kan han ikke vente Tilslutning dertil fra Højres Side. Hvis det ærede Medlem derimod, naar vi have faaet Ulighederne fjernede, vil gaa med til den eneste retfærdige Løsning, altsaa den, som Højre har foreslaaet, at give alle lige Valgret, vil det ærede Medlem finde Tilslutning fra vor Side.

Saa sagde det ærede Medlem i Gaar, at Højre erkender, at samtidig med Indførelsen af Forholdstalsvalg til Folketinget maa der ske Ændringer i Landstingets Sammensætning. Nej, dette erkender Højre ikke. Det, som Højre vil være meget villigt til at forhandle med andre Partier om, angaar en forandret Sammensætning af Landstinget, men ikke fordi Højre erkender, at en forandret Sammensætning af Landstinget har noget som helst at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt Vælgerne til Folketinget skulle have lige eller ulige Ret. De to Ting, det har jeg gjort gældende tidligere, have intet med hinanden at gøre. (*Borgbjerg*: Der gælder den lige Valgret altsaa ikke længere). Her er Tale (*Borgbjerg*: Om Pengeposen!) — nej — om, hvorvidt de Vælgere, der have Valgret til Folketinget, skulle have lige Valgret eller ej. Nu spørger jeg det ærede Medlem: Er det hans Mening, at disse Vælgere have lige Valgret til Folketinget eller ikke? Det ærede Medlem maa besvare dette Spørgsmaal med Nej — det kan

der ikke være Tvivl om —, naar der er Spørgsmaal om Valg i Enmandskredse. Saa spørger jeg det ærede Medlem: Vil han da ikke være med til at give Folketingsvælgerne lige Valgret til Folketinget? Dertil siger det ærede Medlem Nej, det vil han ikke. Det er det, det ærede Medlem siger. Han mener, at Indførelse af Forholdstalsvalg vil være en vældig Gevinst for Højre, fordi det har et meget stort Antal Landstingsmænd. Derfor skulde det være en stor Gevinst for Højre, om vi kunde faa Forholdstalsvalgmaaden indført. Men det er det slet ikke. Og hvis det for øvrigt var saa, var det kun i Overensstemmelse med det ærede Medlems i Gaar udtalte Ønsker med Hensyn til Folketingets Sammensætning. Det er slet ikke nogen Gevinst for Højre. Højre mangler kun 3—4 Pladser — jeg tror kun 3 i det Antal, vi skulde have, dersom vi skulde have den Repræsentation, der tilkommer os efter vor Styrke ude i Befolkningen, som denne har givet sig til Kende ved Valgene. Derimod ligge Socialdemokraterne i høj Grad under, idet de kun have faaet 24 Mandater, medens de vist skulde have haft efter deres Stemmetal 39. De mangle altsaa 15. Højre har altsaa i dette Øjeblik en Sammensætning, der omtrent er den, vi vilde faa ved Forholdstalsvalgmaadens Gennemførelse. Men Socialdemokraterne mangle det. Ogsaa de Radikale mangle det, om ikke i fuldt saa høj Grad som efter forrige Valg. I den Henseende maa jeg maaske anføre, at den radikale Chef for Valgbevægelsen i Holbæk efter sidste Valg udtalte, at anstændige Politikere ville tillægge et Parti den Vægt og Betydning, det har efter sit Stemmetal. Baade han og andre Radikale udtalte deres store Misfornøjelse med, at Valgene havde givet de Radikale den Gang en alt for svag Repræsentation. Hvor tilfældigt og hvilket fuldstændigt Lotteri Valg i Enmandskredse er, fremgaar — kunne vi sige — af det Stemmetal, der faldt paa Højre. Højre fik denne Gang meget nær det samme Stemmetal, maaske et Par Tusind mere eller mindre end ved Valget for 3 Aar siden. Ikke desto mindre er vort Tal vokset fra 12 til 20. Jeg nævner dette som Eksempel paa det fuldstændige Lotterispil, som i Virkeligheden Valg i Enmandskredse er.

Nu har imidlertid det ærede Medlem maattet erkende, at det er ganske umuligt — og ingen vil heller kunne bevise, at det er muligt, selv ved fuldstændig lige store Kredse — at faa et Ting sammensat